

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714205111
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714205111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., so sídlom Jateční 178/34, Klišé, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 277 25 537 (česká právnická osoba zapísaná v Obchodní rejstříku) zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Pred poľom 1652, 911 01 Trenčín, IČO: 36 857 882, proti žalovanému Mesto Zvolen, so sídlom Námestie Slobody 22, 960 01 Zvolen, IČO: 00 320 439, v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/49/2014-174 zo dňa 29.06.2017 a o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu, takto

rozhodol:

I. Zmenu strany sporu na strane žalobcu n e p r i p ú ť a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o zamietnutí žaloby potvrdzuje.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku na náhradu trov konania mení tak, že žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

IV. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy ako nedôvodnú a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1 Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný ako orgán územnej samosprávy vydal dňa 19.02.2004 platobný výmer č. 144362/2004, ktorým vyrubil daňovníkovi spoločnosti REALITY, a. s., so sídlom Trenčín, IČO: 36 305 961 daň z nehnuteľností na rok 2004 spolu vo výške 29 628,- Sk (983,46 Eur), ktorú tento zaplatil v štyroch splátkach v dňoch 23.06.2004, 06.08.2004, 20.10.2004 a 29.12.2004. Spoločnosť REALITY, a. s., IČO: 36 305 961 postúpila pohľadávku (nárok na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu pri vyrubení dane z nehnuteľnosti na rok 2004, ďalej len „pohľadávka“) spoločnosti REALITY - X24 CZ s.r.o., so sídlom Uherský Brod, ČR, IČO: 292 13 754 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013. Tento postupník podal dňa 11.04.2014 žalobu na súd prvej inštancie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy, ktorú mal postupcovi spôsobiť žalovaný, keď ako správca dane pri určení výšky dane z nehnuteľností nerešpektoval právnu úpravu umožňujúcu obciam zohľadniť pri vyrubení dane z nehnuteľnosti miestne podmienky a daň vyrubil bez zohľadnenia týchto podmienok,

hoci ich bol podľa žalobcu povinný skúmať. Žalovaný argumentoval nedostatkom aktívnej legitímácie na strane žalobcu, poukázal na to, že postupca sa mal možnosť voči platobnému výmeru odvolať; pohľadávka neexistuje (nevznikla) a žalobca nárok na náhradu škody nesprávne kvalifikoval podľa § 14 (nesprávny úradný postup) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Orgán verejnej správy vydal rozhodnutie. Náhradu škody si mohol žalobca uplatniť len podľa § 12 zákona č. 514/2003 Z. z. z nezákonného rozhodnutia. Vzniesol námietku premlčania.

1.2 Žalobca (REALITY - X24 CZ s.r.o.) navrhol dňa 16.09.2016 zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na spoločnosť REALITY - GO MONEY s.r.o., so sídlom Stupava, IČO: 48 272 655 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.09.2016. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/49/2014-105 zo dňa 26. 10. 2016 túto zmenu strany sporu pripustil. Nový žalobca (REALITY - GO MONEY s.r.o.) navrhol dňa 08. 12. 2016 ďalšiu zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., so sídlom Ústí nad Labem, ČR, IČO: 277 25 537 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2016. Súd prvej inštancie rozhodol o procesnom návrhu uznesením č. k. 14C/49/2014-143 zo dňa 25. 05. 2017 tak, že túto zmenu pripustil a novým žalobcom sa stala spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537. Nový žalobca (REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o.) podal opätovne dňa 23.06.2017 procesný návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorým navrhol, aby na jeho miesto vstúpila do konania spoločnosť Realsvit 1 s.r.o., so sídlom Stupava, IČO: 50 335 405 z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2017. Súd prvej inštancie o tomto procesnom návrhu rozhodol uznesením č. k. 14C/49/2014-168 zo dňa 29.06.2017 tak, že návrh na ďalšiu zmenu strany sporu na strane žalobcu zamietol z dôvodu, že v konaní opakovanými procesnými návrhmi dochádzalo k zneužitiu procesného práva daného ustanovením § 80 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), ktoré nepožíva právnu ochranu v zmysle článku 5 C. s. p. Žalobcom v konaní preto zostala spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 so sídlom v ČR.

1.3 Po vykonaní dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný v dôsledku uplynutia objektívnej premlčacej doby. Premlčanie nároku na náhradu škody posúdil podľa ustanovenia §106 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „O. z.“) s poukazom na to, že platobný výmer (žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup predchádzal vydaniu platobného výmeru) bol vydaný dňa 19.02.2004, doručený žalobcovi dňa 26.02.2004 a zákon č. 514/2003 Z. z. nadobudol účinnosť až dňa 01.07.2004 (podľa prechodných ustanovení § 27 ods. 2 zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi). Uplatnený nárok nebolo možné posúdiť podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, keďže tento upravoval zodpovednosť štátu nie orgánu samosprávy za škodu spôsobenú rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Subjektívnu premlčaciu dobu nebolo potrebné zisťovať v dôsledku jej plynutia len v rámci objektívnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie poukázal aj na nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keďže pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Realsvit 1 s.r.o., IČO: 50 335 405, ktorej vstup do konania nepripustil.

1.4 O trovách rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol úspešný žalovaný pretože súd zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca nesúhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom nemožno posudzovať podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a namiesto toho je potrebné postupovať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní práva na náhradu škody (§ 106 O. z.). Tvrdí, že je potrebné rozlišovať medzi okamihom, kedy nastala skutočnosť spôsobujúca škodu a okamihom vzniku reálnej škody na majetku s poukazom na znenie § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. kde je uvedená: „Zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.“ V prejednávanej veci došlo následkom nesprávneho úradného postupu žalovaného k spôsobeniu škody, ktorá reálne

žalobcovi vznikla až okamihom zaplataenia vyrubenej dane (29.12.2004) a k vzniku reálnej škody teda došlo až po účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z.

2.2 Žalobca namieta spôsob akým sa súd prvej inštancie vysporiadal s otázkou posúdenia okamihu začiatku a skončenia plynutia premlčacích dôb. Do pozornosti dáva Veľký komentár k Občianskemu zákonníku od JUDr. Feketeho, kde je uvedené: „udalosť, z ktorej vznikla škoda, nemožno stotožňovať iba s protiprávnym úkonom či udalosťou vyvolávajúcou škodu, lebo tak by mohla objektívna premlčacia doba začať plynúť skôr, než ku škode na veciach (majetku) vôbec došlo, prípadne škoda by mohla vzniknúť až po uplynutí objektívnej premlčacej doby alebo by nemusela vzniknúť vôbec.“ Za protiprávny úkon treba podľa žalobcu považovať vydanie platobného výmeru žalovaným a za vznik škody treba považovať až uhradenie dane vyrubenej na základe platobného výmeru. Objektívna 10 ročná premlčacia doba podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. začala plynúť nasledujúcim dňom po zaplatení dane (29.12.2004) a žaloba bola podaná dňa 11.04.2004 pred jej uplynutím. K subjektívnej premlčacej dobe dodáva, že o skutočnosti, že jeho právnomu predchodcovi vznikla reálna škoda sa dozvedel až po dni 10.05.2012, keď sa na internete dočítal o uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 248/2012- 40 zo dňa 10.05.2012, v ktorom sa riešila otázka „nezákonnej ľubovôle obcí pri stanovovaní výšky miestnych daní“. V spojitosti s touto udalosťou dospel právny predchodca žalobcu k názoru, že mu bola daň vyrubená nezákonne.

2.3 Žalobca namieta aj porušenie práva na spravodlivý proces, keď mu súd ako strane sporu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva tým, že zamietol návrh na zmenu strany sporu, ktorý spĺňa zákonné náležitosti a vzápätí zamietol žalobu žalobcu z dôvodu absencie jeho aktívnej vecnej legitímácie.

2.4 Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, tak že s napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožňuje a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Trvá na tom, že žalobcov nárok je premlčaný. Žalobca v odvolaní nesprávne interpretoval ustanovenie § 19 ods. 2. zákona č. 514/2003 Z. z. o premlčaní, keďže 10 ročná premlčacia doba sa vzťahuje na prípady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Žalobca si uplatňuje náhradu škody z titulu nesprávneho postupu a teda by sa malo po správnom aplikovať ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Podľa žalovaného je doručenie platobného výmeru dňa 26.02.2004 okamihom, kedy sa žalobca dozvedel resp. mohol dozvedieť o škode a k uplynutiu premlčacej doby tak došlo „minimálne dňa 26.02.2007“. Podľa žalovaného neobstojí ani námietka žalobcu a jeho právneho predchodcu o neznalosti práva a odvolávanie sa na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý oneskorene našiel na internete s poukazom na to, že o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa to týka. Uvádza, že platobný výmer bol vydaný v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi, zníženie sadzby dane nie je právne nárokovateľné a nemožno ho od žalovaného vynuocovať.

4. V priebehu odvolacieho konania, podaním došlým dňa 26. 02. 2018 žalobca navrhol, aby odvolací súd pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi doterajší žalobca REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 a na jeho miesto vstúpi obchodná spoločnosť REALITY - X24 CZ s.r.o., so sídlom Uherský Brod, ČR, IČO: 292 13 754. Ako dôvod zmeny strany sporu na strane žalobcu uviedol zrušenie Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 09. 2016 uzatvorenej medzi spoločnosťou REALITY- X24 CZ s.r.o., IČO: 292 13 754 a spoločnosťou REALITY - GO - MONEY s. r. o., IČO: 48 272 655 aj Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08. 12. 2016 uzatvorenej medzi spoločnosťou REALITY - GO MONEY s. r. o., IČO: 48 272 655 a spoločnosťou a REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 a Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 06. 2017 uzatvorenej medzi spoločnosťou REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 a spoločnosťou Realsvit 1 s.r.o., IČO: 50 335 405, obsahom ktorých bola pohľadávka vymáhaná v konaní vedenom na súde prvej inštancie a teraz na odvolacom súde.

4.1 V zmysle ustanovenia § 80 ods. 1, 2 C. s. p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Podľa ustanovenia § 80 ods. 3 C. s. p. ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu. To znamená, že účinky, a to hmotnoprávne aj procesnoprávne, medzi pôvodnými stranami zostávajú aj po nástupe právneho

nástupcu do konania zachované a právny nástupca je viazaný všetkými úkonmi, ktoré v konaní urobil jeho procesný predchodca.

4.2 Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb (článok 17 C. s. p.).

4.3 Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. (článok 5 C. s. p.). Zákaz zneužitia práva predstavuje materiálny korektív k príliš formalistickému výkladu zákonného textu, ktorý by v konečnom dôsledku poškodzoval práva (oprávnené záujmy iných).

4.4 Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1567/2004 zo dňa 07. 09. 2004 „Šikanou je taký výkon práva, jehož jediným cieľom je poškodiť jiného. Jednání, které je šikanozní a nebo které je zneužitím práva je v rozporu s dobrými mravy a proto mu lze odepřít ochranu.“ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/992/1999 zo dňa 28.06.2000: „Za zneužití výkonu práva lze považovat pouze takové jednání, jehož cílem není dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou nýbrž, které je v rozporu s ustálenými dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému účastníku ujmu.“

4.5 Zo spisu vyplýva, že počas konania pred súdom prvej inštancie došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom sporu a k následnému podaniu návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu vždy bezprostredne pred uskutočnením pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie na prejednanie žaloby. Zmluvy o postúpení boli uzatvárané medzi spoločnosťami, za ktoré konal na obidvoch stranách ten istý štatutárny orgán - konateľ Miroslav Dokupil. Počas odvolacieho konania došlo k zrušeniu všetkých predošlých zmlúv o postúpení pohľadávky, na základe čoho pohľadávku opätovne vlastní pôvodný žalobca spoločnosť REALITY - X24 CZ s.r.o., IČO: 292 13 754 od 30.06.2017 zastúpená štatutárnym orgánom Ladislavom Baluchom (pričom pôvodným štatutárnym orgánom bol až do roku 2017 Miroslav Dokupil, momentálne prokurista spoločnosti). Pri poskytnutí právnej ochrany súdom takémuto konaniu by sa žalovaný nevyhol riziku postúpenia pohľadávky na ďalšie spoločnosti, s ktorými je Miroslav Dokupil personálne prepojený alebo následného možného zrušenia zmlúv o postúpení pohľadávok. Uvedené konanie sa javí odvolaciemu súdu ako zjavné zneužitie procesného práva vyplývajúceho z § 80 C. s. p., ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, porušuje zásadu hospodárnosti konania a ide o šikanóznny výkon práva, ktorému z uvedených dôvodov neposkytol pri rozhodovaní o poslednom procesnom návrhu žalobcu na zmenu strany sporu právnu ochranu, pretože by to viedlo k prieťahom v konaní, ktoré sú na ujmu žalovaného i samotného žalobcu.

4.6 Z uvedených dôvodov odvolací súd ďalšiu zmenu strany sporu na strane žalobcu nepripustil.

5. Odvolací súd preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, prvý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Vo výroku o trovách konania bol rozsudok zmenený podľa § 388 C. s. p.

6. Zákon č. 514/2003 Z. z. rozlišuje dve základné formy objektívnej zodpovednosti územnej samosprávy za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom samosprávy orgánmi územnej samosprávy. Nevyhnutnou podmienkou zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (podľa § 11 až 13 v spojení s § 5 a 6 zákona) je existencia rozhodnutia, ktorým v konkrétnej veci orgán územnej samosprávy aplikuje pravidlo právnej normy na ním posudzovaný prípad a rozhoduje tak o právach a povinnostiach individuálnych subjektov. Podľa § 13 v spojení s § 5 a 6 zákona je nevyhnutnou podmienkou zodpovednosti územnej samosprávy, aby bolo právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľné rozhodnutie ako nezákonné zrušené či zmenené. Inak by sa súčasťou existenciou nezákonného rozhodnutia a rozhodnutia priznávajúceho zodpovednostný nárok na základe jeho nezákonnosti vytvoril nekonsolidovaný právny stav.

Druhá forma objektívnej zodpovednosti územnej samosprávy (§ 14 zákona) je spojená s nesprávnym úradným postupom, ktorým je porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátneho orgánu pri jeho činnosti. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. I keď nie je vylúčená zodpovednosť územnej samosprávy za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom

vykonávaným v rámci činnosti rozhodovacej, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Z tohto hľadiska je nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou napr. nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Za nesprávny úradný postup nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že orgán územnej samosprávy pred svojím rozhodnutím nezhodnotil podmienky jeho vydania, a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe, či za iných okolností (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/250/2010 zo dňa 03. 10. 2011).

6.1 Žalobca namieta postup žalovaného pri vyrubovaní dane a nezohľadnenie miestnych podmienok pri tomto postupe, ktorého výsledkom je vydanie platobného výmeru (rozhodnutia). Právo žalobcu na náhradu škody v zmysle vyššie uvedeného teda nie je možné hodnotiť ako právo na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu, ale titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je podľa tvrdenia žalobcu žalovaným vydaný platobný výmer č. 144362/2004 zo dňa 19.02.2004.

7. Podľa prechodného ustanovenia § 27 zákona č. 514/2003 Z. z. ods. 1, 2 zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

7.1 K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil použitie všeobecnej právnej úpravy, keď na miesto zákona č. 514/2003 Z. z. aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že postup súdu prvej inštancie bol správny, nakoľko platobný výmer bol vydaný dňa 19.02.2004 (doručený dňa 26.02.2004) t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. (dňa 01.07.2004). Zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa vzťahuje len na škodu spôsobenú štátnym orgánom a nie na škodu spôsobenú orgánom územnej samosprávy, na základe čoho je potrebné posudzovať nárok žalobcu na náhradu škody podľa všeobecných ustanovení O. z.

7.2 Odvolací súd dodáva, že aj v prípade posúdenia predmetu konania ako nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom by sa na vec nevzťahoval zákon č. 514/2003 Z. z., nakoľko z prechodných ustanovení zákona vyplýva, že aj nesprávny úradný postup musí nastať až po účinnosti tohto zákona.

8. Podľa § 100 ods. 1 O. z. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 106 ods. 1, 2 O. z. sa právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

8.1 Námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri posúdení začiatku a skončenia plynutia premlčacej doby sa javí odvolaciemu súdu ako nezrozumiteľná vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie posúdil začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby rovnakým spôsobom ako v odvolaní namieta žalobca (od 30.12.2004 t.j. nasledujúci deň po dni zaplattenia poslednej splátky dane dňa 29.12.2004).

8.2 Odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby nebolo dôvodné zisťovať, nakoľko subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť a táto uplynula pred podaním žaloby dňa 30.12.2007.

8.3 Ak bola žaloba zamietnutá pre uplynutie premlčacej doby, nebolo potrebné skúmať, či postupovaná pohľadávka vôbec existovala.

9. K uzneseniu súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu odvolací súd uvádza, že koncepcia zákonodarcu je založená na tom, že k procesnému nástupníctvu nedochádza automaticky, ale až rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie vyhodnotil okolnosti, za ktorých žalobca žiadal o zmenu tak, že návrh považoval za obštrukčný, účelový a zameraný na zmarenie pojednávania. Z postupu žalobcu vyplývalo zjavné zneužívanie a šikanóznny výkon procesného práva a preto súd takémuto konaniu ochranu neposkytol.

10. Žiaden z odvolacích dôvodov nebol žalobcom uplatnený dôvodne. Uznesenie č. k. 14C/49/2014 - 168 zo dňa 29.06.2017 je vecne správne a právoplatné, vydané v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku; jeho vydanie nemožno hodnotiť ako nesprávny procesný postup znemožňujúci strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Skutkové zistenia a právne posúdenie veci súdom prvej inštancie sú správne.

11. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj závislý druhý výrok v rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaného na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol, v akej lehote má žalobca povinnosť ju zaplatiť žalovanému. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval tento údaj. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. V druhom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu. Lehota na plnenie je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. taktiež od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).